

درسنامه درس ششم

پایان جهان با برپایی قیامت است تا آغازی بر حیات ابدی باشد. این رخداد در قرآن در دو مرحله بیان شده و در هر مرحله وقایع خاصی رخ می‌دهد.

تفاوت‌های دنیا، برزخ و آخرت:

شماره	دنیا	برزخ	آخرت
۱	محل عمل است	محل عمل نیست	محل عمل نیست
۲	پرونده عمل باز است	پرونده عمل (ماتأخر) باز است	پرونده عمل بسته است
۳	فقط آثار دنیایی عمل ظهور دارد	بهره‌ای از آثار اخروی عمل ظاهر می‌شود	آثار اخروی عمل کاملاً ظاهر می‌شود
۴	آگاهی‌های انسان محدود است	آگاهی انسان به اعمالش بالا می‌رود	عمل را به طور حضوری می‌بیند
۵	جزای عمل، قراردادی و طبیعی	جزای عمل به صورت تجسم عمل است	جزای عمل به صورت تجسم عمل است

* رسول خدا(ص) فرمود: «الدنيا مزرعة الآخرة» *

اگر بخواهیم دل را به زمینی زراعی تشبیه کنیم، در کشت آخرت، سایر موارد به صورت زیر می‌باشد:
 بذر سالم: استعدادها و گرایش‌های پاک
 پاک کردن از علف‌های هرز: پاک شدن از گناهان
 مواظبت از افات و حیوانات برای جلوگیری از ضرر: جلوگیری از وسوسه شیطان و نفس اماره و دوستان ناباب

ترجمه و نکات آیات درس ششم

۱- (انفطار/۱۰-۱۲): ﴿وَأَنْ عَلَيْكُمْ لِحَافِظِينَ كِرَامًا كَاتِبِينَ يَعْلَمُونَ مَا تَفْعَلُونَ﴾

ترجمه: بی‌گمان برای شما نگهبانانی هستند نویسندگانی گرانقدر می‌دانند آنچه را که انجام می‌دهید.

پیام و نکات:

- آیات بیانگر واقعه چهارم از مرحله دوم قیامت (حضور شاهدان و گواهان - شهادت فرشتگان الهی) می‌باشد.
- طبق آیات، ویژگی فرشتگان حافظ و نگهبان انسان عبارت است از:
 - نویسندگانی کریم و گرانقدر هستند (کِرَامًا كَاتِبِينَ)؛
 - آنچه را انسان انجام می‌دهد، می‌دانند (يَعْلَمُونَ مَا تَفْعَلُونَ)؛

۲- (فصلت/۲۱): ﴿وَقَالُوا لَجُلُودِهِمْ لِمَ شَهِدْتُمْ عَلَيْنَا قَالُوا أَنْطَقَنَا اللَّهُ الَّذِي أَنْطَقَ كُلَّ شَيْءٍ﴾

ترجمه: آنها به پوست خود می‌گویند: چرا بر ضد ما شهادت دادید؟ گویند: ما را خدایی به سخن آورد که هر چیزی را به سخن آورد.

پیام و نکات:

- کسانی که سوگند دروغ می‌خورند بر دهانشان مهر خاموشی زده می‌شود و **اعضای بدن شهادت** می‌دهند (واقعه چهارم از مرحله دوم)

* کلمه کلیدی: **جلود**

- طبق آیه، در جریان این شهادت دادن **گفت‌وگویی** میان افراد گنه‌کار و اعضای شهادت دهنده (پوست‌ها) صورت می‌گیرد:

افراد گنه‌کار: چرا علیه ما شهادت می‌دهید؟ (لِمَ شَهِدْتُمْ عَلَيْنَا)؛

پاسخ اعضا: خدایی که همه چیز را به سخن آورده، ما را به سخن در آورد (قَالُوا أَنْطَقَنَا اللَّهُ الَّذِي أَنْطَقَ كُلَّ شَيْءٍ)